

Књига пророка Јои́ла и Лаоди́кејска адвентистичка црква седмога дана – број дванаест

Jeff Pippenger
2025-12-17

Број дванаест

Моја жеља је да изложим пророчко сведочанство Јои́ла на такав начин да се Јоилово сведочанство може препознати у ономе што је Петар говорио и чинио на Педесетницу. Сигуран сам да је Библија јасна у погледу онога што је Петар чинио и говорио на Педесетницу, али настојим да разумем шта је Петар пророчки предсликавао у историји позног дажда, када је поруку Педесетнице поставио у оквире испуњења књиге пророка Јои́ла.

Петар је симбол Божјег остатка народа, и то је приказано не само на Педесетницу, него и код Цезареје Филипове у Матеју 16. Цезареја Филипова налази се у стиховима тринаест до петнаест Данила једанаест, у три стиха која излажу битку што се најпре испунила током историјског раздобља када се Цезареја Филипова звала Панијум. Стихови тринаест до петнаест претходе шеснаестом стиху, који означава закон о недељи у Сједињеним Државама. Десети стих означава слом Совјетског Савеза 1989. године. Стихови десет до шеснаест Данила једанаест представљају раздобље од 1989. године до закона о недељи, а то раздобље јесте „скривена историја“ четрдесетог стиха истог поглавља.

Скривена историја у ПОДЕБЉАНОМ ТЕКСТУ

1798.

И у време краја цар јужни навалиће на њега:

1989.

Али ће се његови синови подићи и сабрати мноштво великих сила; и цар севера доћи ће на њега као вихор, с колима, с коњаницима и с многим лађама; и ући ће у земље, и преплавиће их и проћи преко њих. И један ће заиста доћи, и преплавити, и проћи; потом ће се вратити и подићи, све до своје тврђаве.

2014. битка код Рафије

И цар јужни разгневиће се, и изаћи ће и бориће се с њим, наиме с царем северним; и подићи ће велико мноштво; али ће мноштво бити предано у његову руку. И кад уклони то мноштво, срце ће му се узвисити; и обориће многе десетине хиљада; али се тиме неће оснажити.

Битка код Панија (Кесарија Филипова)

Јер ће се цар севера вратити, и извеће мноштво веће од пређашњег, и заиста ће доћи после извесних година с великом војском и с великим богатством.

И у та времена многи ће устати против цара јужнога; а и насилници из твога народа уздигнуће се да утврде виђење; али ће пасти.

И доћи ће цар северни, подићи насип и заузети најутврђеније градове; и мишице јужне неће одолети, нити његов избрани народ, нити ће бити снаге да му се одупре.

Закон о недељи у САД

Него онај који дође против њега чиниће по својој вољи, и „нико неће одолети“ пред њим; и „стајаће“ у славној земљи, која ће његовом руком бити уништена. Ући ће и у славну земљу, и многе ће земље бити оборене; али ће ове измаћи из његове руке: Едом, Моав и прваци синова Амонових. Пружиће руку и на земље; и земља египатска неће утећи. Данило 11:40, 10–16, 41, 42.

Када је Петар, пророчки, у Кесарији Филиповој (Панијуму), а Педесетница је време позног дажда, то га смешта у „скривену историју“ четрдесетог стиха. Намера ми је да се позабавим садашњим украјинским ратом, представљеним у једанаестом стиху једанаестог поглавља, и предстојећим ратом Панијума из стихова тринаест до петнаест, који води ка Трећем светском рату, а који су спољашњи догађаји између 1989. године и недељног закона; међутим, ми тренутно утврђујемо историју трећег анђела од 22. октобра 1844. до образовања законите цркве 1863. године.

Линија илуструје долазак трећег анђела 9/11 (1844) до недељног закона (1863). Недјељни закон био је предобличен Прогласом о еманципацији који је објављивао слободу, те тако предобличавао недељни закон у којем се слобода укида. Слобода коју је прогласио први републикански председник, предобличава слободу коју ће укинути последњи републикански председник — који је пророчки одређен да постане диктатор при недељном закону.

„Када се наш народ буде тако одрекао начела своје владавине да донесе недељни закон, протестантизам ће тим чином пружити руку папству; то неће бити ништа друго до давање живота тиранији која већ дуго жељно вреба своју прилику да поново скочи у делатни деспотизам.“ Testimonies, том 5, 711.

742. године пре Христа била је алфа-историја која је започела временска пророчанства из Исаије 7:8, а која су достигла омега-испуњење 1863. године. Године 742. Ахаз, цар јужног царства Јуде, улазио је у грађански рат против десет северних племена која су сачињавала северно царство. Историја 742. године пре Христа била је приказана у Јуди, дословној славној земљи Писма, насељеној дословним Јеврејима и представљеној у том одломку злим и безумним царем Ахазом — те је тако била праслика омега-историје из 1863. године. Омега-историја 1863. године испуњава се унутар раздобља у којем Сједињене Државе владају као звер земаљска, шесто царство библијског пророчанства. Сједињене Државе су

духовна славна земља, састављена од протестантског хришћанства, које су у библијском смислу духовни Јевреји. Грађански рат између севера и југа 742. године пре Христа у алфа-историји осликавао је грађански рат између севера и југа у омега-историји 1863. године. Заједно, та два сведока приказују спољашњу историју која води до закона о недељи, када ће духовна славна земља поново бити подељена на две класе.

Године 742. пре Христа, северна сила представљала је савез између десет северних племена Израиља и Сирије, те је тако била праслика савеза са спољном силом, као што се испунило када је подршка папства наклоњеног ропству била дата јужним државама наклоњеним ропству у Грађанском рату. Спољни савезник Сирије 742. године пре Христа, и спољни савезник папства у Грађанском рату, указује на савез светских глобалиста са глобалистичким демократама у њиховом ратовању против MAGA-изма, ратовању које је отпочело 2015. године када је устао четврти и најбогатији председник, и тиме узбунио цело царство Грчке према Данилу, једанаеста глава, други стих. То узбуњивање означава буђење незнабожаца у књизи Јоила. „Грчка“ и „незнабошци“ јесу симболи аждајске силе која води свет ка Армагедону у савезу са звери и лажним пророком.

Године 2015. незнабошци су били пробуђени на пророчки позив у Јоилову долину Јосафатову, коју је он такође назвао долином суда. Године 2015. Доналд Трамп је објавио своју кандидатуру за председника, те је тиме узбуркао глобалистичко царство представљено као Грчка, а незнабошци су отпочели свој поход ка Армагедону, и то само једну годину након почетка украјинског рата, у испуњењу једанаестог стиха једанаесте главе Данила.

Грађански ратови из 742. пре Хр. и 1863. године поистовећују историју закона о недељи, који означава крај шестог царства библијског пророштва. То шесто царство започело је Револуционарним ратом, тако да крај шестог царства код закона о недељи указује на понављање Револуционарног рата, управо у време када се одиграва Грађански рат. Дефинисање и означавање неког рата као грађанског или револуционарног заснива се на перспективи. Оно што демократе сада чине посредством правосудног ратовања, проневере, преваре, илегалне имиграције и пропаганде они називају обојеном револуцијом, али оне душе које се противе њиховим глобалистичким маневрима те исте активности сматрају подстицањем „грађанских“ немира. Да ли је Антифа злочиначка организација или херој?

Два историјска рата представљају један јединствени раздорни рат који се одиграва у историји последњег републиканског председника. Као и у случају првог републиканског председника, ратовање ће добити последњи републикански председник, који је такође био предсказан у лику првог председника, који је уједно био и победник Револуционарног рата. Према демократама, МАГА револуција производи садашње „грађанске немире“. У зависности од вашег личног политичког опредељења, садашњи рат је или револуционарни рат или грађански рат. Пророчки, он је обоје.

1863. година представља закон о недељи, као и 1844, када је трећи анђео дошао са вешћу о закону о недељи. Период од 1844. до 1863. носи обележје закона о недељи од почетка до краја. Године 1846, брак Вајтових, држање суботе и промена презимена из Хармен у Вајт

означили су да је брак у који се ступило 22. октобра 1844. био конзумиран, а то конзумирање означило је почетак процеса испитивања трећег анђела, као што је трострука проба суботе са маном означила почетак десет испита после крштења у Црвеном мору.

Мана је била прва проба и представљала је десету пробу у Кадису, јер обе представљају поруку трећег анђела, а самим тим и закон о недељи.

„Сваке седмице током свог дугог боравка у пустињи Израилци су били сведоци троструког чуда, смишљеног да на њихов ум остави утисак о светости суботе: двострука количина мане падала је шестог дана, ниједна седмог, а део потребан за суботу остајао је сачуван, свеж и чист, док би, ако би се ишта оставило за неко друго време, то постало неподобно за употребу.“ Патријарси и пророци, 296.

Први од десет тестова био је тест „мане“, који представља троструку поруку три анђела из Откривења четрнаесте главе. Као и у случају мане, анђели представљају троструко упозорење против богослужења првога дана седмице. Троструко чудо са маном било је „смишљено да на њихов ум остави утисак о светости суботе“, што је, наравно, и сврха трећег анђела. Прво од три чуда представљена маном укључивало је „једење“ небеског хлеба, а „једење“ је алфа-симбол периода познога дажда. Друго чудо представља поруку другог анђела, у којој надахнуће „удвостручује“ речи и изразе да би обележило период представљен двоструким падом Вавилона, јер Вавилон паде, паде. Друго чудо било је „удвостручавање“ количине мане шестог дана. Треће чудо било је очување хлеба седмодневне суботе.

Као тип трију анђела, мана је први анђеол, и стога мора садржати читаву причу, која је у Откривењу четрнаест прича о сва три анђела. Први анђеол је фрактал порука сва три анђела. Фрактал је сложен геометријски облик који се може поделити на делове, од којих је сваки умањена копија целине. Ово својство назива се самосличност. Фрактали често имају замршену детаљност без обзира на то колико се увећавају. Фрактали се јављају у математици, биологији, физици, геологији, хемији, астрономији, инжењерству и многим другим областима знања.

„Тростепена структура“ трију анђела у четрнаестом поглављу Откривења представљена је у поруци првог анђела, чиме први анђеол постаје „фрактал“ трију анђела. Прва три поглавља књиге пророка Данила представљају, редом, поруке првог, другог и трећег анђела, а прво поглавље Данилове књиге садржи исту „тростепену структуру“ која је представљена у та три поглавља, као и код трију анђела у односу на првог анђела.

Троструко чудо с маном требало је да буде поједено, а прво поглавље Данила говори о једењу. Данило је положио испит исхране изабравши поврће уместо вавилонске хране. Потом је био испитан у погледу свога изгледа, а његов изглед произвео је раздвајање између његовог лица и лица оних који су јели вавилонску храну. Вест другог анђела јесте позив да се изађе из Вавилона током историје раздвајања у којој се развијају две класе, а затим се и показују. Тај други испит за Данила водио је ка трећем испиту Навуходоносора, који је био трећи испит у првом поглављу и представљао је тип испита са златним ликом у трећем

поглављу, који сестра Вајт више пута поистовећује са законом о недељи, што је вест трећег анђела. Прво поглавље Данила јесте фрактал прва три поглавља Данила, а та три поглавља представљају три анђела из Откривења четрнаест, од којих су и први анђеол и прво поглавље Данила фрактали све тројице анђела и сва три поглавља.

„Сваке седмице током свога дугог боравка у пустињи Израилци су били сведоци троструког чуда, смишљеног да им у свест дубоко утисне светост суботе: шестог дана падала је двострука количина мане, седмога није падало ништа, а део потребан за суботу остајао је сладан и чист, док би, ако би се у било које друго време оставио до сутра, постајао неупотребљив.“

„У околностима повезаним са давањем мане имамо коначан доказ да субота није установљена, као што многи тврде, онда када је закон дат на Синају. Пре него што су Израилци дошли на Синај, они су разумели да их субота обавезује. Тиме што су били дужни да сваког петка сакупе двоструки део мане у припреми за суботу, када она неће падати, света природа дана одмора непрестано им је била утискивана. А када су неки од народа изашли у суботу да скупљају ману, Господ је упитао: ‘Докле ћете одбијати да држите Моје заповести и Моје законе?’“ Патријарси и пророци, 296.

Сакупљање и једење мане представља Јована који, у десетој глави Откривења, узима (сакупља) књижицу из руке анђела, а затим је једе.

И отидох к анђелу и рекох му: Дај ми књижицу. И рече ми: Узми је и поједи је; и она ће загорчати утробу твоју, али ће ти у устима бити слатка као мед. Откривење 10:9.

Јован је најпре морао да оде анђелу и затражи, затим је морао да „узме“ књижицу, а потом је морао да је „поједе“. Јован, одлазећи анђелу и тражећи од њега, представља три корака првог анђела, након чега следи други корак узимања и трећи корак једења. Сабирање и/или једење јесте прва од три пробе мане, али оно у себи садржи фрактал све три пробе мане. Сабирање и једење мане представља тип Јеремије.

Нађоше се речи Твоје, и ја их поједох; и реч Твоја би ми радост и весеље срца мога; јер се именом Твојим називам, о Господе Боже над војскама. Јеремија 15:16.

Његове „речи беху нађене“ од стране Јеремије који је тражио, а затим затражио књижицу. Његова реч беше нађена када се скупљала мана. Скупљање и једење мане представља Језекиља који је појео књигу која му је била дата, и тиме показује да је одбијање да се поједе књига исто што и бити као дом одметнички.

А ти, сине човечји, чуј шта ти говорим; не бивај непокоран као тај дом непокорни; отвори уста своја и поједи што ти дајем. И кад погледах, гле, рука беше пружена к мени; и, гле, у њој беше свитак књиге; и разви га преда мном; и беше исписан изнутра и споља; и у њему беху написани плач, нарицање и јаук. Потом ми рече: Сине човечји, поједи што нађеш; поједи овај свитак, па иди и говори дому Израилеву.

И отворих уста своја, и он ми даде да поједем тај свитак. И рече ми: Сине човечји, нахрани трбух свој и напуни утробу своју овим свитком који ти дајем. Тада га поједох; и

беше у устима мојим слатак као мед. Језекиљ 2:8–3:3.

Ако би Језекиљ одбио да поједе књижицу, био би у дому одметничком, а „свитака“ „књиге“ коју је требало да поједе био је представљен као „нарикања, и тужба, и јаук“, што представља троструку поруку у последњим данима. Трострука порука последњих дана јесу поруке трију анђела из Откривења четрнаесте главе, а контекст у којем Језекиљ излаже те три поруке јесте контекст ислама и трећег јаука. Те три поруке поседују алфу и омегу, а трећа је „јаук“, примарни симбол ислама, те се алфа мора слагати са омегом; стога „нарикања“ представљају нарикања која су започела 11. септембра доласком седме трубе и трећег јаука, који ће се постепено појачавати све до седам последњих зала. При „земљотресу“ недељног закона из Откривења једанаесте главе, трећи јаук долази брзо, а надахнуће нас обавештава да је неправедна уредба из Исаије десете главе тај недељни закон. Стих започиње објављујући „јаук“ над онима који доносе неправедне уредбе.

Једење мане било је прво од три испита; друго је било „удвостручавање“ на дан припреме. А за шта су се припремали? Припремали су се за испит суботе, који је порука трећег анђела.

То троструко чудо било је уједно и прва, или алфа, проба од десет проба. Бог је на првом кораку дао ману, затим је на другом кораку дао „двоструки“ део, али на трећем није дао ништа. Трећа проба се разликује од прве две, јер је трећа одлучујућа проба. Те три пробе представљају алфу десетостепеног процеса кушања који води ка првом Кадису.

Ако истражите разне теологе, наћи ћете многе спискове десет испита који достижу свој закључак код првог Кадиса. Готово сви они укључују Црвено море као један од тих десет испита, а неки укључују и историјске путоказе пре Црвеног мора током зала. Сви они греше.

Први испит је мана. Павле указује да је прелазак преко Црвеног мора био крштење.

Штавише, браћо, не бих хтео да будете у незнању да су сви оци наши били под облаком, и сви су прошли кроз море; и сви су се крстили у Мојсија у облаку и у мору. 1. Коринћанима 10:1, 2.

Мојсије је праслика Исуса, а Исусово крштење указује на процес кушања, тројак по својој природи, који започиње и ставља нагласак на кушање апетита. Крст је био прасликован Пасхом у Египту. Када су изашли на другу страну Црвеног мора, Христос је васкрснут као принос првина. Када је изашао из воденог гроба руком Јована Крститеља, Христос (принос првина) отпочео је четрдесетодневни процес кушања. Након што је био васкрснут, као што је то било прасликовано Његовим крштењем, било је четрдесет дана током којих је Христос лицем к лицу општио са ученицима. Процес кушања започиње после преласка преко Црвеног мора, исто тако извесно као што је Христос био Духом одведен у пустињу чим је изашао из воде.

Први Христов испит био је апетит, јер је Хлеб Небески започео Своје помазано дело управо тамо где је Адам пао. Први испит после Црвеног мора јесте троструки испит мане, који представља троструки испит над Хлебом Небеским. Христово испитивање започело је након што је изашао из воде, стога и десет испита морају такође започети „након“ што су

они изашли из воде. Христос је тада био суочен са троструким испитом, постављеним у оквир апетита, као што је предсказано троструким испитом мане који је започео након што је Дух извео древни Израил из Египта и у пустињу.

Други спискови који нагађају о томе које су побуне представљене са десет искушавања која достижу врхунац у Кадису, убрајају Аронову побуну са златним телетом као једно од тих десет искушавања, али греше.

Провокација са златним телетом представља две пробе. То је суштински елемент симболике златног телета. Идолопоклонство које се испољило када је народ помислио да Бог неће видети, било је праћено повратком Мојсија. Тада је народ начинио избор да остане идолопоклонички у пуном видокругу Бога, како је представљен Мојсијем.

У двострукој побуни која се појачава видимо пророчку поделу међу племенима, када је племе Левијево постало искључиво одређено за службу у Светињи; јер је до те побуне службу у Светињи требало да врше првенци свакога племена. Тако више неће бити. Сада ће верно племе Левијево одржавати храм. „Подела“ или раздвајање на „двоје“ јесте елемент пророчке одлике златнога телета.

Аронова побуна предпочавала је побуну Јеровоама, првог цара северног царства Израела. Јеровоам „удвостручава“ златна телада, постављајући једно у Ветилу а једно у Дану. Арон и Јеровоам представљају упоредне историје, што је историја образовања лика звери. Историја лика звери испуњава се у два раздобља, раздвојена недељним законом у Сједињеним Државама. Лик звери је симбол сједињења цркве и државе, које се најпре успоставља у Сједињеним Државама, а затим у свету.

Увек постоји подела повезана са симболима слике звери. Код Арона то је било одвајање Левита, а код Јеровоама раздвајање дванаест племена на два јужна и десет северних племена.

Симбол тог односа између цркве и државе Јован у књизи Откривења назива „иконом звери“. Аронова и Јеровоамова златна телада била су иконе звери, а звер чије су оне биле иконе јесте Вавилон, јер је прво царство библијског пророштва у другој глави Данила представљено главом од „злата“. Икона звери представља две пробе, јер се проба најпре износи пред звер земаљску — Сједињене Америчке Државе, а затим у тринаестој глави Откривења Сједињене Америчке Државе приморавају свет да подигне икону звери. Прва проба јесу Сједињене Америчке Државе, а затим свет.

„Када се Америка, земља верске слободе, уједини с папством у присиљавању савести и нагоњењу људи да одају част лажној суботи, народи сваке земље на земаљској кугли биће наведени да следе њен пример.“ Testimonies, том 6, 18.

„Страни народи следиће пример Сједињених Држава. Иако она предњачи, ипак ће иста криза доћи на наш народ у свим деловима света.“ Testimonies, volume 6, 395.

Побуна са златним телетом има двоструки карактер и обележава две од првих девет проба које воде ка десетој и последњој проби код првог Кадиса. Када се Аронова и Јеровоамова побуна сагледају заједно, „ред на ред“, налазимо да Арон, првосвештеник, представља цркву, а Јеровоам, цар Израела, представља државу. Те две линије заједно јесу симбол споја цркве и државе. Јеровоамова два олтара била су подигнута у Ветиљу (што значи црква) и Дану (што значи суд), и заједно представљају спој цркве и државе. Пошто су ове тачке постављене, почећемо да препознајемо десет проба.

Десет кушања постављено је у оквир суботњег починка (Јеврејима 3–4). Она почињу троструким чудом мане и њеном поуком о суботи, а завршавају се десетим кушањем, првим Кадисом. Тај први Кадис јесте „дан огорчења у Писму“, и Павле поставља коначну побуну у оквир кушања суботе. Алфа кушање била је субота, како је то симболизовано маном, а десето и омега кушање код првог Кадиса такође је било суботњи починак. Алфа и Омега увек представљају крај са почетком.

Зато (као што говори Дух Свети: Данас, ако глас Његов чујете, не отврдните срца своја, као у огорчењу, у дан кушања у пустињи; где ме оци ваши искушаваху, окушаваху, и гледаху дела Моја четрдесет година. Зато се расрдих на онај нараштај, и рекох: свагда лутају срцем, и не познаше путева Мојих. Тако се заклевх у гневу Своме: неће ући у починак Мој.)

Пазите, браћо, да не буде у коме од вас зло срце неверја, које отпада од Бога живог. Него бодрите један другог сваки дан, докле се говори: „Данас“, да који од вас не отврдне преваром греха. Јер смо постали заједничари Христови, ако почетак свога поуздања чврсто одржимо до краја;

Док се каже: Данас, ако глас Његов чујете, не будите дрвенастих срца, као у огорчењу. Јер неки, чувши, изазваше огорчење; али не сви који изиђоше из Египта под Мојсијем. А на које се гневио четрдесет година? Не на оне који сагрешише, чији трупови попадаше у пустињи? И којима се закле да неће ући у починак Његов, ако не онима који не вероваше? Тако видимо да не могаху ући због неверовања.

Стога да се бојимо, да, пошто нам је остављено обећање да уђемо у његов починак, неко од вас не би изгледао да је остао кратак за њега. Јер је нама објављено еванђеље, као и њима; али њима реч која је проповедана није била од користи, јер није била сједињена с вером у онима који су је чули.

Јер ми који смо поверовали улазимо у починак, као што је рекао: Тако се заклевх у гневу своје: неће ући у починак мој; иако су дела била довршена од постања света. Јер је на једном месту о седмоме дану овако рекао: И почину Бог у седми дан од свих дела својих. И на овом месту опет: неће ући у починак мој.

Будући, дакле, да остаје да неки уђу у њега, а они којима је то најпре било благовештено не уђоше због неверовања, опет одређује један дан, говорећи у Давиду: Данас, после толикога времена; као што је речено: Данас, ако глас Његов чујете, не отврдните срца своја.

Јер да им је Исус дао починак, не би ли потом говорио о другом дану.

Дакле, преостаје починак народу Божјем. Јер ко је ушао у починак Његов, и сам је починуо од дела својих, као и Бог од Својих. Постарајмо се, дакле, да уђемо у онај починак, да ко не падне по истоме примеру неверовања. Јеврејима 3:8–4:11.

На „дан провокације“ порука Исуса Навина и Халева била је одбачена. Овај одломак заснива се на групи која неће ући, због неверовања у поруку коју су чули. Порука је представљена као „починак“.

„Они који нису вољни да Господу пруже верну, усрдну, службу испуњену љубављу неће наћи духовни починак ни у овом животу ни у животу који долази. ‘Дакле, остаје још један починак народу Божјему.... Постарајмо се, дакле, да уђемо у тај починак, да не ко падне по истом примеру неверовања.’ Починак о коме се овде говори јесте починак благодати, који се задобија следећем датог упутства. ‘Усрдно се потрудите.’” Pacific Union Recorder, November 7, 1901.

„Починак“ је порука представљена поруком Исуса Навина и Халева. Павле користи истине повезане са суботом седмога дана као симбол поруке о „починку“ коју су одбацили они који су били одређени да помру у пустињи.

Израз: „Данас, ако глас Његов чујете“, исто је што и нагласак у књизи Откривења на свакога човека који чује глас Духа, што значи чути поруку Духа, која је порука позног дажда, која је порука „починка“. У Кадису се тај глас зачуо, а побуњеници су изабрали новог вођу да их врати у Египат. Историја овог изазивања описана је у Псалму 95 и код Павла у Посланици Јеврејима. Та историја указује на неуспех старог Израиља на њиховој десетој проби. Алфа-проба од десет проба отпочела је троструким чудом мане, које представља поруке тројице анђела, Закон Божји, суботњи починак, Хлеб с неба, послушност и суд — а последња од тих десет проба била је проба „починка“. „Починак“ благодати, како каже сестра Вајт, јесте симбол позног дажда. Кадис је симбол пробе да ли ће се прихватити или одбацити порука позног дажда која се излаже „ред по ред“.

Ред по ред, „починак“ је изливање Светога Духа представљено као позни дажд. „Починак“ је такође и субота седмога дана, сам печат који се ставља на верне током раздобља познога дажда. „Починак“ је благодат која представља силу даровану сто четрдесет и четири хиљаде онда када њихови греси буду заувек избрисани. Та благодат није само сила која се дарује и која представља посвећење, него је и благодат која обезбеђује оправдање када се Христова крв употребљава да уклони грехе покајане душе. „Починак“ благодати јесте вест о Христовој праведности, праведности која обезбеђује благодат (силу) да се живи без грешења, и благодат која преображава једног лаодикејца у филаделфијца. Једном преображен благодаћу оправдања, некадашњи лаодикејац, као филаделфијац, кроз силу благодати, ходи посвећеном стазом која води ка прослављењу. „Починак“ је вест трећег анђела, представљена као „оправдање вером у истини“. Будући да је то тако, Кадис је указивао на 1888.

Први Кадис означава поруку „починка“ која је порука „јеванђеља“. Вечно јеванђеље јесте „Христово дело у увођењу троструког процеса испитивања који развија, а затим испољава две класе поклоника.“ Порука вечног јеванђеља о „починку“ код првог Кадиса представља троструку поруку вечног јеванђеља којом управља троструко дело Светога Духа, који осведочава о греху, правди и суду. Та три корака јесу истоветна трима корацима испитивања у проби са маном!

Десет проба почињу троструким процесом кушања, наглашавајући Божји закон, суботу и одговорност човечанства да једе и свари Божју поруку. Прва од десет проба била је трострука, као и десета. Прва проба користи ману као симбол Хлеба Небеског, узвисујући суботу седмога дана. Последња проба користи „починак“ као симбол завршног процеса кушања позне кише, који достиже врхунац код недељног закона, где су они који представљају Хлеб Небески подигнути као застава суботе.

Почетак десет искушења, као и завршетак десет искушења, наглашава суботу и јеванђеоску поруку повезану са суботом, која је вечно јеванђеље трећег анђела. Први Кадис је омега десет искушења, стога алфа десет искушења мора поседовати исте одлике. Кадис је представљао 1863. годину, када је Господ желео да доврши Своје дело и одведе Свој народ кући, али је улазак у Обећану земљу био одложен.

„Читајући следеће стихове, видећемо како је Бог гледао на древни Израил:“

„Јер је Господ изабрао Јакова за Себе, и Израилца за Своју драгоцену својину.“ Псалам 135:4.

„Јер си ти народ свет Господу Богу своме, и Господ те је изабрао да Му будеш народ особен, изнад свих народа који су на земљи.“ Поновљени закони 14:2.

„Јер си ти народ свет Господу Богу своме; тебе је Господ Бог твој изабрао да Му будеш посебан народ, мимо свих народа који су на лицу земље. Господ није пристао срцем уз вас, нити вас је изабрао зато што вас је било више него иједног другог народа; јер вас је било најмање од свих народа.“ Поновљени закони 7:6, 7.

„Јер по чему ће се познати овде да смо ја и Твој народ нашли милост пред Тобом? Зар не по томе што Ти идеш с нама? Тако ћемо се одвојити, ја и Твој народ, од свега народа који је на лицу земље.“ 2. Мојсијева 33:16.

„Колико се често древни Израил бунио, и колико су често на њих долазили судови, и хиљаде биле побијене, зато што нису хтели да послушају заповести Бога који их је изабрао! Израил Божји у овим последњим данима налази се у сталној опасности да се помеша са светом и изгуби сва обележја тога да је изабрани народ Божји. Прочитајте поново Титу 2:13–15. Овде смо доведени до последњих дана, када Бог чисти себи посебан народ. Хоћемо ли Га изазивати као што је чинио древни Израил? Хоћемо ли навући на себе Његов гнев тиме што ћемо одступити од Њега и помешати се са светом, и следити гадости народа око нас?“ Сведочанства, том 1, 282, 283.

Sestra Vajt пита: „Hoćemo li Ga izazivati kao što je činio drevni Izrailj?“ Njega izazivamo mešanjem sa svetom, koji je simbolizovan Egiptom, upravo onim mestom u koje su pobunjenici kod Kadesa nastojali da nađu vođu koji bi ih poveo natrag. Godine 1863. nadahnuće predstavlja želju za povratkom u Egipat i izbor novog vođe kao želju da se bude povezan sa svetom.

Одељку који сада разматрамо претходио је коментар сестре Вајт о томе како древни Израилј није ушао у починак. У контексту њихове непрестане побуне, она је изнела стихове који показују како је Бог желео да ступи у однос са Својом невестом, али је Његова невеста то одбила. Следећи одломак уводи у оно што смо управо прочитали.

У одломку који она бележи стоји: „Бог је захтевао од Свога народа да се узда једино у Њега. Није желео да они примају помоћ од оних који Му не служе.” Године 1863. лаодикијски милеритски адвентизам склопио је савез са владом Сједињених Америчких Држава како би помогао у својим настојањима да спречи регрутовање својих младића у најсмртоноснији рат у америчкој историји.

„Овде читамо опомене које је Бог упутио древном Израилју. Није била Његова блага воља да они тако дуго лутају по пустињи; Он би их одмах увео у Обећану земљу да су Му се покорили и да су волели да их Он води; али пошто су Га тако често жалостили у пустињи, заклео се у Своме гневу да неће ући у Његов починак, осим двојице који су Га потпуно следили. Бог је захтевао од Свога народа да се узда једино у Њега. Није желео да примају помоћ од оних који Му не служе.”

„Молим вас прочитајте Јездру 4:1–5: ‘А кад непријатељи Јуде и Венијамина чуше да синови ропства зидају храм Господу Богу Израилеву, тада дођоше к Зоровавелу и главарима отачких домова, и рекоше им: Да зидамо с вама, јер тражимо вашег Бога као и ви; и Њему приносимо жртве још од дана Асархадона, цара Асирије, који нас доведе овамо. Али Зоровавел и Исус, и остали главари отачких домова Израилевих, рекоше им: Немате ви ништа с нама да зидате дом Богу нашем; него ћемо ми сами заједно зидати Господу Богу Израилеву, као што нам је заповедио цар Кир, цар Персијски. Тада народ земаљски ослаби руке народу Јудином и сметаше им у зидању, и најми саветнике против њих да осујете њихову намеру.’“

„Јездра 8:21–23: ‘Тада огласих пост онде, код реке Ааве, да се понизимо пред Богом својим, да иштемо од Њега прав пут за себе, и за децу своју, и за све благо своје. Јер стидех се да тражим од цара војску и коњике да нам помогну против непријатеља на путу; јер бејасмо рекли цару, говорећи: Рука је Бога нашега на добро над свима који Га траже; али сила Његова и гнев Његов против свих су који Га остављају. Тако постисмо и молисмо Бога својега за то; и услиши нас.’“

„Пророк и ови оци нису сматрали народ те земље поштоваоцима истинитога Бога, и мада су ови исповедали пријатељство и желели да им помогну, нису се усуђивали да се с њима уједине ни у чему што се односи на Његово богослужење. Када су полазили у Јерусалим да сазидају храм Божји и да обнове Његово богослужење, нису тражили помоћ од цара да им помогне на путу, него су постом и молитвом тражили помоћ од Господа. Веровали су да ће Бог одбрани и учинити успешним Своје слуге у њиховим

настојањима да Му служе. Творцу свега није потребна помоћ Његових непријатеља да би утврдио Своје богослужење. Он не тражи жртву безбожности, нити прима приносе оних који имају друге богове пред Господом.“

„Често чујемо примедбу: ‘Сувише сте искључиви.’ Као народ, ми бисмо поднели сваку жртву да спасемо душе, или да их доведемо к истини. Али да се сјединимо с њима, да волимо оно што они воле и да будемо у пријатељству са светом, то се не усуђујемо, јер бисмо тада били у непријатељству с Богом.“ Testimonies, volume 1, 281, 282.

Sestra Vajt izjavljuje, u vezi sa svojim komentarom o pobuni u Kadesu: „Tvorcu svega nije potrebna pomoć Njegovih neprijatelja da uspostavi svoje bogoslužjenje. On ne traži žrtvu bezbožnosti, niti prihvata prinose onih koji imaju druge bogove osim Gospoda.” Godine 1863, pokret laodikijskog mileritskog adventizma postao je crkva i sklopio savez sa silom koja će nametnuti svetkovanje nedelje narodu, a potom i svetu.

У наредном чланку наставићемо наша разматрања о пророчким линијама које воде до 1863. године, која представља круну пророчног раздобља од 1844. до 1863. године.

Оно што је било, то ће бити; и оно што се чинило, то ће се чинити: и нема ништа ново под сунцем. Има ли ишта за што би се могло рећи: Гле, ово је ново? Већ је било у вековима који су били пре нас. Знам да, шта год Бог чини, то остаје довека: томе се ништа не може додати, нити се ишта може одузети; и Бог то чини да би људи страховали пред Њим. Што је било, то је сада; и што ће бити, већ је било; и Бог тражи оно што је прошло. Проповедник 1:9, 10; 3:14, 15.